

skrænke mig hertil og tilraade mine Meningsfæller ikke at stemme for Finanslovsforslaget.

Harald Jensen: Den ærede Ordfører undrede sig over, at Socialdemokraterne ikke stemte for Finanslovsforslaget, uagtet det var dette Parti, som i den forløbne Tid havde støttet Regeringen. Det forekommer mig, at denne Forundring kommer noget mærkeligt bagefter, thi i den Tid, der har siddet Socialdemokrater i Rigsdagen, har Forholdet jo været det, at Socialdemokraterne ikke have stemt for Finansloven. Vi have principielt ikke kunnet stemme for Finansloven, fordi der paa denne fandtes opført Bevillinger, som vi ikke vilde gaa med til. Ogsaa i den Periode, da det ærede Medlems Meningsfæller vare ved Regeringen, have vi undladt at stemme for Finansloven, uagtet vi den Gang, fra 1901 til 1904 og ogsaa før den Tid, — først i 1901, kom jo den ærede Ordførers Meningsfæller til Regeringen — stod ved Siden af Regeringen. Jeg kan derfor ikke forstaa den Forbavselse, der nu er kommen over dette Tilfælde. Jeg kan ikke forstaa, at en Praksis, som Socialdemokraterne have gennemført i saa lang en Aarrække, paa en Gang kan forekomme den ærede Ordfører mærkelig.

Der blev sagt fra de to foregaaende Mindretals Side, at det ikke er nogen Tillidserklæring til Regeringen, der udtales i deres Betænkning. Jeg forstaaer ikke ganske Argumentationen for hele denne Politik, thi det er dog givet, at naar det ikke er noget Tillidsvotum, maa det være et stærkt Mistillidsvotum, og det forekommer mig da ganske mærkeligt, at Mistilliden ikke finder kraftigere Udslag, tilmed naar det andet Mindretal i Betænkningen udtaler, at det forudsætter, at Regeringen vil drive en Politik, det anser for fordærlig. Naar man staar overfor en Regering, hvis Politik man forudsætter vil blive fordærlig for Landet, eller som man har den Mistillid til, som det første Mindretal har til Regeringen, synes det mærkeligt at indskrænke sig til de vage Bemærkninger, der findes i Betænkningen, og for øvrigt vise Regeringen den Tillid enten at stemme for eller at undlade at stemme og derved lade Finansloven gaa, saaledes at denne Regering, hvis Politik det ene Mindretal anser for fordærlig, vedblivende kan fortsætte. Den Betænkning, der er fremkommen fra de to større Mindretal, maatte absolut lede til en Mistillidserklæring til Regeringen, forekommer det mig. Jeg skal

ikke opholde mig videre derved, det maa jo blive de to Mindretals Sag, men deres Politik forekommer mig ikke ganske konsekvent.

For vort Vedkommende skal jeg kun sige, at vi som i tidligere Aar i Henhold til den Praksis, som har udviklet sig indenfor vore Rammer, og i Henhold til de Udtalelser, der derved ere fremkomne, om, at vi ikke ønske at stemme for nogen Finanslov, hvorpaa der findes Militærbevillinger, ogsaa denne Gang undlade at stemme. Jeg udtalte ved første Behandling, at man maaske kunde tænke sig en Form, under hvilken Socialdemokratiet kunde stemme for en Finanslov, selv om der fandtes Militærbevillinger derpaa. Det er et Spørgsmaal, som ligger ude i Fremtiden, men da det har været draget en Del frem, skal jeg opholde mig et Øjeblik derved. Stillingen er jo den, opfatter jeg, at naar man ser Finansloven sagligt, kunne vi ikke stemme for den paa Grund af de Militærbevillinger, der findes paa den, men i det Tilfælde, at der under Afstemningen over Finansloven rejser sig et stort politisk Spørgsmaal, saaledes at det i Virkeligheden bliver en politisk Afstemning, der kan føre Konsekvenser med sig, som vi ikke ønske, kunde det vel nok lade sig gøre. Men hvad angaar det foreliggende Forslag, vil jeg sige, at denne Gang stemme vi ikke for Finansloven. Det skulde ogsaa være et ret mærkeligt Sammentræf af Omstændigheder, som kunde tvinge os til at stemme derfor i Fremtiden, men denne Gang gøre vi det ikke, fordi Socialdemokratiet ikke vil have den mindste Smule imod, om dette Ting forkastede Finansloven. Jeg har den Opfattelse, at det vilde fremkalde ret interessante Begivenheder, som jeg i alt Fald ikke vil være med til at stille mig hindrende i Vejen for.

Jørgen Berthelsen: Jeg vil gerne, i Overensstemmelse med mine Udtalelser ved første Behandling, gøre en Bemærkning angaaende Bevillingen paa § 27 til private Baner. Der er allerede givet Bevillinger til 8 private Baner til et samlet Beløb af 14 Mill. Kr., og der vil nu efter 1. April rimeligvis blive givet Bevilling til 4 andre, saa at det samlede Beløb kommer op til 20 Mill. Kr. Der er til dette Formaal paa de to foregaaende Finanslove opført 2 Mill. Kr. og paa Forslaget her $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., i alt altsaa $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Jeg antager, at Statstilskuddet til de private Baner, paa hvilke der vil være givet Eneretsbevilling efter 1. April, vil andrage